

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31700/2023
27.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1437/23 од 27.09.2023. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1437/23 од 27.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1437/23 од 27.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 13192/2021 од 05.04.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев усваја. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине на 65/276 делова парцеле број .. К.О. ..., што је тужилац дужан да призна и дозволи да се тужени упише са правом јавне својине како је напред наведено. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу исплати износ од 667.580,23 динара, са законском затезном каматом почев од 05.04.2023. године, као дана пресуђења па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 210.611,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 1437/23 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, жалбу туженог одбио и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 13192/21 од 05.04.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужиоцу на име фактички експроприсаног дела парцеле .., власништво тужиоца, која је у површини од 194 м² ушла у састав улице ... у насељеном месту ... и комплетно је комунално опремљена инфраструктуром, док је саобраћајан површина изграђена од асфалтног закстора па је неометано користи неограничени број лица, а чија тржишна вредност је утврђена вештачењем од стране судског вештака економско-финансијске струке и износи 10.325,54 дин/м². Побижана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да је тужилац власник предметне парцеле и да је, у површини од 64,66 м², онемогућен да је користи. Наводима ревизије туженог указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. При том, ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основама и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за одузето земљиште тужилац је поднео 23.03.2021. године, а вредност предмета спора је 667.580,23 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић